

Neistin nýggja høll

Í dag hevur Tórshavnar kommuna og hondbóltsfelagið Neistin skrivað undir sáttmála um lendi at byggja nýggja ítróttarhøll á. Høllin, sum lýkur altjóða krøv, verður bygd við Landavegin, dygst við nýggja skúladepilin í Marknagili. Í nýggju hondbóltsheðlini hjá Neistanum verða 800 sitipláss og øll útgerð, ið krevst til tilíka høll, m.a. upphitingarhøli, venjingarhøli og kafeteria. Neistin upplýsir at tey hava arbeitt við málinum í 4-5 ár. Í næstum verður farið undir at gera endaligt prosjekt, so byggingin kann byrja. Væntandi verður høllin inniloka næsta ár og klár at taka í brúk innan tvey ár, sigur Neistin. Útvið 500 limir eru í Neistanum og nevndin sigur at stóru eftirspurningur longu er eftir høllini, tí stovnar og skúlar har á leiðini fylgja væl við gongdini í málinum um nýggja hondbóltsheðlin við Landavegin. Á myndini síggjast Jens Marius Poulsen, kommunustjóri, Malan Justinussen, næstformaður í Neistanum, Kjartan Tohmassen, formaður í Neistanum, Kristanna Mohr, skrivari í Neistanum, og Heðin Mortensen borgarstjóri í Tórshavnar kommunu.

Kelda: Tórshavnar kommuna

11. november 1918:

90 ár síðani fyrra heimskríggj endaði

Kl. 11.11 tann 11. november í 1918 skrivaðu teir stríðandi partarnir undir eina vápnahvild, sum endaði fyrra heimskríggj

FYRRÁ HEIMSKRÍGGJ

Heri Simonsen
heri@socialurin.fo

Kring Heimin minnst fólk í dag 90-ára dagin fyri, at fyrra heimskríggj endaði. Fyrra heimskríggj er millum mest ræðuliga og meiningsleysu kríggj, sum nakrantíð hava verið í mannasøguni. Tað mest syrgiliga við fyrra heimskríggj er, at kríggj "sum skuldi enda øll onnur kríggj" bert bleiv upphitingin til eitt enn meiri umfatandi kríggj, sum brast á 21 ár seinni.

Vardi í yvir fyra ár

Byrjanin til kríggj hendi í Sarajevo 28. juni í 1914. Viðurskiptini millum Serbia og keisaraveldi Eysturriki/Ungarn vóru spent. Ein serbiskur nationalistur, sum nevndist Gavrilo Princip varð limur í einum felagskapi, sum nevndist "Hin svarta hondin". Gavrilo Princip varð nógv merktur av sjúku, men hann droymdi kortini um at gerast ein hetja í tjóðskaparstríðnum fyri heimlandið Serbia. Tá Princip og aðrir limir í "Tí svørtu hondini" hoyrdu, at eysturriki krónprinsurin, Franz Ferdinand, og krónprinsessan, Sophie skuldu vitja Sarajevo, fóru teir í holt við ætlanirnar at beina fyri eysturriksku trúarvingunum. 7 mans tóku stóðu kring Sarajevo, og kom Gavrilo Princip at standa soleiðis fyri, at eysturriksku trúarvingarnir komu framvið, har sum hann stóð. Princip fór fram til bilin hjá eysturriksku trúarvingunum, og skeyt hann Franz Ferdinand í hálsin, og Sophie í undirlívið. Tá ein hálvur tími var farin, vóru bæði deyð. Morðið vakti

vreiði í Wien, og royndi Eysturriki-Ungarn at banka Serbia uppá pláss, har teir m.a. kravdu, at fleiri blóð skuldu bannast. Men Serbia noktar at ganga við til krøvini, og ein mánað aftaná morðið – 28. juli í 1914 – kemur Eysturriki-Ungarn við einari krígsfráboðan til Serbia. Og so leyp skriðan: Russland sendir eina krígsfráboðan til Eysturriki-Ungarn fyri at stuðla Serbia. Týskland sendir Russlandi eina krígsfráboðan. Hetta ger, at Frakland ger herin hjá sær til reiðar, sum førir til, at Týskland sendir eina krígsfráboðan til Frakland. Úrslitið er, at Stórabretland sendir eina krígsavbjóðing til Týskland, og alt Evropa logar. Turkaland verður sameindi Týsklands og Eysturriki-Ungarns. Í 1915 fer Italia í part við Russlandi, Fraklandi og Stórabretlandi. Allir partar halda, at teir hava ein stóran og væl virkandi her, og at kríggj fer enda, áðrenn eitt ár er farið.

Ræðuleikarnir taka yvir

Men á vestara hermótinum var bert talan um nakrar vikur í 1914, at talan varð um eitt mobilt kríggj. Týskararnir náa líka til París, men har gerast teir sameindu ov sterkir. Týskarnir taka seg aftur til Eystur-Fraklands, og her grava teir seg niður. Úrslitið gjørdist ein longrøðviðskotgrøvum, sum rakk líka úr Belgia, og til sveisiska markið. Teir sameindu grava seg eisini niður, og tey næstu 4 árin fara nógvar meiningsleysar hernaðarsóknir fram. Stríðandi partarnir royna um aftur og um aftur at vinna landaeki frá hvørjum øðrum. Effektiv maskinbyrsurnar slakta eitt ótal av monnum niður, sum royna at taka hernaðarstöðinar hjá mótpartinum. Ræðuleikarnir versna bara. Týskarnir byrja at senda giftgass við ættini, men ikki gongur long tíð, so senda teir sameindu gass yvir týskarnar.

Tá eysturriki trúarvingurin, Franz Ferdinand og konan Sophie, vórðu myrd í 1914, var tað byrjanin til fyrra veraldarbardaga

Myndin er tikin tá Gavrilo Princip, sum myrdi eysturrikska trúarvingin 28. juni í 1914, varð handtikin. Princip er maðurin høgrumegin, sum verður hildin av tveimum lögrelgummonnum

Hendan myndin er tikin á staðnum, har tey bæði, Franz Ferdinand og Sophie vórðu myrd hin 28. juni í 1914

Baðir partar brúka flammukastarar, og skiftast um at bumba stöðurnar hjá hvørjum øðrum. Skjótt umskapast vøkru fronsku landssløgini til ljót mánalandsløg.

Men tað ringasta við kríggnum eru teir ræðuliga stóru tapslistarnir. Talið av deyðum, særdum og invalideraðum hermonnum gerst so høgt, at tað ganga

nøkur ár, áðrenn teir stríðandi partarnir tora at almannakunngerá talið av deyðum og særdum hermonnum. 4,9 miljónir hermenn hjá teimum sameindu doyggja, 11,3 miljónir vóru særdir og invalideraðir. Hjá teimum týskttalandi londunum doyðu 3,1 miljónir hermenn, 8,4 miljónir vóru særdir og invalideraðir.

Á sjónum og í luftini

Týska keisaraveldið hevði dubbað seg væl við nógvum kavbátum, sum søktu eitt ótal av handilsskipum, fraktskipum og ferðamannaskipum, umframt herskipum. Í 1916 mottast týski og bretska flotin í einum eirindaleysum bardaga uttanfyri júttsku vesturstrondina. So nógvar kanónir dunaðu, at alt Vestur-Jútland skalv. Bretar missa 14 skip og 6.100 mans, týskarar missa 11 skip, og 2.500 mans, men tað eydnast bretum at varðveita harradømi yvir sjónum, so Týskland við tíðini gerst alsamt meiri og meiri innibyrft. Flogfór og Zeppelinar fremja tey fyrstu bumbaúlopini á sivil bumbumál. Turkarar fremja fólkamorð ímóti einari miljón armenarum, og er tað enn ein marra, sum situr djúpt í armenska fólkinum. Fyrra heimskríggj varð eisini orsökini til, at bolsjevikarnir kundu fremja kollvelting, og taka við valdinum í Russlandi. Í 1917 hava amerikumenntýskarar søkkja amerikonsk skip, og skip við amerikonskum ferðafólki. Á sumri í 1917 standa amerikanskir hermenn í Evropa, og miðveldini byrja at kunna lesa skriftina á veggjum. Týskarar gera eina síðsta offensiva roynd á vári í 1918, men tá saman um kemur eru Fraklendingar, Bretar og amerikumenntýskarar sluppið søktar av týskarum suðuri á Bankanum. Men í 1916 sluppu feroyingarnir í bátarnir fyrst. Lukkutíð varð góðveður, so mennirnir kundu rógva til lands aftur. Fjórðingsöld seinni – undir seinna heimskríggj – vóru týskarar ikki so lagaligir ímóti feroysku sjómonnum, sum sigldu við fiski til Bretlands.

mugu siggja í eyguni, at tað er bert ein gongd leið, og tað er at enda kríggj, og fóru teir í holt við friðarsamráðingarnar, sum av øllum stöðum vóru hildnar í einum fronskum jarnbreytarvagni. Tann ellinta minuttin í tí ellinta tímanum á tí ellinta degnum í tí ellinta mánaðinum tagnaðu kanónirnar, og kríggj varð liðugt.

Eingin varðandi friður

Men ein friðaravtala, sum eyðmýkir Týskland beinir vegin fyri einum nýggjum heimskríggj, sum gerst enn meiri umfatandi, enn fyrra heimskríggj. Sum franski hernaðarleiðarin, Ferdinand Foch segði í 1919, tá Týskland tann 28. juni hetta árið varð tvungið at skriva undir eina ræðuliga eyðmýkjandi friðaravtalu, sum gjørdi, at Týskland misti øll hjáland, og fekk eitt endurgjald, sum týskarar í roynd og veru ógjøriligt kundu gjalda aftur: - Hetta er ikki nøkur friðaravtala. Hetta er bara ein vápnahvild, sum fer at vara í 20 ár.

Ferdinand Foch gjørdist profetiskur. Á sumri í 1939 logaði alt Evropa aftur. Í Fraklandi er eitt ótal av hermannagravsteinum, so langt sum eyga røkkur, sum stava frá fyrra heimskríggj. Tí er tað serliga í Fraklandi, at fólk minnst fyrra heimskríggj við hávirðing. Norðanlond vóru uttanveltaði undir fyrra heimskríggj, men feroyingar merktu sannliga til kríggj. Stór vørusamtan varð í Føroyum í 1917 og 1918, og í 1916 vóru fleiri feroyskar sluppið søktar av týskarum suðuri á Bankanum. Men í 1916 sluppu feroyingarnir í bátarnir fyrst. Lukkutíð varð góðveður, so mennirnir kundu rógva til lands aftur. Fjórðingsöld seinni – undir seinna heimskríggj – vóru týskarar ikki so lagaligir ímóti feroysku sjómonnum, sum sigldu við fiski til Bretlands.